

BİR ÇOCUK TABUTUNUN PEŞİNDE

Unutkan Ayna'da Gürsel Korat,
boynundaki lambasından ışık saçan
bir at misali bizi peşi sıra koşturuyor

Sinem Dönmez/ snmdnmz@gmail.com

Sonda diyeceğimi baştan demek isterim:
'Unutkan Ayna', unutulmayacak bir roman.
Yapı Kredi Yayınları'ndan çıkan 'Unutkan
Ayna'da Nevşehir'in sokaklarında,
mağaralarında geziyor, kiliselerine, evlerine
giriyor, kokularını bile duyuyoruz. 100 ve
hatta 101 yıldır yüzleşmeyi beklediğimiz
gerçekleri Gürsel Korat
küçük bir coğrafyanın
insanının dilinden, gözünden
anlatıyor. 12 Haziran 1915
gününde, Ermeni
Tehciri'nin sessiz sessiz
başladığı ve devam ettiği
zamanlardayız. Bir çocuk
tabutunun peşinde iz
sürüyoruz. O tabuta gizlediği
sırrı mihliyor satırlarına, son
satırına kadar da merakınızı
azaltmıyor. Korat, o 10
günü, size her karakteri her
anıyla gözünüzün önünde
gibi yaşıyor.

Zaman dedikodu gibidir

Kitaplardan sergilerden
bildiklerimizi sanki oradaymışız
gibi dinliyoruz Korat'tan, fısıltılara
ses veriyor. O önde biz arkada,
nefreti de, acgözlülüğü de,
ceberutlüğü da ensemizde
hissediyoruz ama elimize
dostluğu, sevgiyi, bir çocuğun
neşesini, karşılıksız yardımı da

tutuşturuyor.
Korat, bu 10
günü saat saat,
gün gün, gerçekte
yoğurduğu
kurgunun içinde anlatırken, acısını da
hüzününü de yoğuruyor yaşananların. Bunu
yaparken de zamana dair sözleriyle ipucu
veriyor. "Zaman dedikodu gibidir, yayılır,
yayılır" diyor, "Kadımdır
erkeğin zaman ölçüsü" diye
ipin ucunu elimizden hiç
bıraktırmıyor.

Romana ismini de veren
fotoğraflar var 'Unutkan
Ayna'da, fotoğrafın büyüsunu
ortak ediyor bizi Korat, o
anın o fotoğraf karesinde
nasıl hep öyle aynı
duruğunu ilk kez görmüşüz
gibi şaşırtıyor bizi. Akıldan
gerçekten çıkmıyor 'Unutkan
Ayna', acıyı sindiremeyip ara
vermek istiyorsunuz, yakanızı
bırakmıyor. Kendisi de
romanı yazarken "Nefes
nefese koştum yazdıklarımın
peşinden. Anlatıklarımın
hepsinin acısını çektim, sevincini
kendimden ekledim" diyor
kişisel blog'unda. Ne demek
istediğini kitabı okurken
anlıyorsunuz. Ve 22 Haziran
2015'te öyle bitiyor ki, insan o
10 günü 10 günde okumak
istiyor yeniden, fotoğrafların
kıymetini düşünün düşünün.

Gürsel
Korat

BİR CÜMLE

Fotoğraf
çektirenlerin
gözünü diktiği o
belirsiz gelecek,
fotoğraf kartını
elinde tutan kişi
tarafından
yaşanır.

ANADOLU KADINININ GÜCÜ

Anadolu'nun kadınlarının gücü de saklı
bu romanda. Biz Çoban Muharrem,
Demirci Kırkor, Memet, Çerçi Boğos,
Miralay Ziya Paşa, Kolağası Hurşit,
Yuvanis'in arkasında oradan oraya
koşarken kadınların dünyası da kendi
içinde deviniyor. Düğümleri bir parmak
şıklaması anında çözen, bilge, mağrur
kadınlar var 'Unutkan Ayna'da. Zabel,
Diruhi'ye, "Yeni bir dünya kuralıyız,

çocuklarımız bize öğretilen kadınlığı ve
erkeklığı bilmeden büyümeli" diyor,
hepimize ders verir gibi.
Ağıtların dili hep aynı, Korat bunu ince
ince vurguluyor, aklınızda bir Ermeni
kadınının Türkçe ağıdı kalıyor: Heybesini
verdiler de alamam dedim/ Ben bir
Agop daha bulamam dedim/ Ölüsü
nerde kaldı bilemem dedim/ Kahpe
kurşun nasıl kıydın kuzuma.

